

ЧИ МАЮ Я ПРАВО ОБИРАТИ ТА БУТИ ОБРАНИМ?

Виборче право – це сукупність норм, які регулюють участь громадян у виборах, у їх організації і проведенні, взаємовідносинах між виборцями й виборними органами чи посадовими особами, а також відкликання депутатів, які не виправдали довір'я виборців.

Голосування виходить за рамки простого вкидання бюлетеня. Це акт відповідальності перед собою, перед суспільством і, по суті, перед майбутніми поколіннями. Люди висловлюють свою думку щодо того, в якому напрямку має рухатися країна.

Демократія може працювати лише з активною участю громадян. Коли люди не можуть чи не можуть голосувати, влада перестає прислухатися до своїх голосів. Глави можуть втратити зв'язок із реальними потребами суспільства. Це те, що робить уряд підзвітним і змушує його звертати увагу не лише на те, що добре для нього самого, а й для людей.

Міжнародні закони гарантують право голосу. Зокрема, у Загальній декларації прав людини це право означає, що кожна людина має можливість брати участь у політичному житті без будь-якої дискримінації за походженням, соціальним статусом чи поглядами.

Право голосу на виборах є основним правом, яке визначає створення уряду представницького типу, заснованого на інтересах народу. У випадку, коли висування є відкритою політикою для всіх, це говорить не лише про посилене розширення демократії, але й про голоси, що виходять з інших спільнот – жінок, національних меншин і людей, які ніколи не були частиною процесу; це всі ті люди, які приносять нові перспективи та напрямки, у яких можна проводити політику, і, отже, приймають рішення, які стосуються фактичних потреб різних груп населення.

Те, що є кандидати від своєї громади, які розуміють свої проблеми та поділяють однакові позиції – щось символічне в спільному, надихає людей на активну участь у політичному житті. Вибори – це вже не щось чуже і незрозуміле, а шанс змінити життя на краще – і тому на вибори приходить більше людей, краще обізнаних у політичних процесах, які більше відчують, що їхній голос щось важить.

Але загальне виборче право не користується загальною підтримкою. Є ті, хто наполягає на тому, що лише люди певного рівня освіти або мінімального віку повинні мати право обирати та бути обраними. Аргументом проти цього є те, що деякі виборці не здатні зрозуміти складні політичні питання і ними можна маніпулювати. Питання про те, наскільки прозорість у методі виборів має бути забезпечена щодо якості виборців, є надзвичайно делікатним: чи в процесі забезпечення прозорості сам акт вибору стримується, що призводить до дискримінації та, зрештою, до відмови в праві на самовизначення для окремих осіб.

Усі ці бар'єри мають бути зняті, хоч і право голосувати та бути обраним, як і демократизація влади, щоб стверджувати, що влада належить народу, а не класу чи керівній верстві суспільства.

Це важке випробування в цьому ж процесі — спробувати очистити його від будь-яких маніпуляцій і водночас зробити прозорим, щоб будь-хто міг брати в цьому участь і кожен міг брати участь у визначенні долі країни, це вже сам по собі

виклик. Добровільна участь громадян у виборах – це не просто інструмент вибору керівництва, а насамперед справжня суть демократії.

Право обирати та бути обраним дає людям право не лише висловлюватись, а й брати активну участь у житті країни, щоб мати можливість формувати уряд, який буде відповідати суспільним інтересам, рівному представництву для всіх і, загалом, більш відкритій та різноманітній політиці.

Проте є більш реальні виклики. Дезінформація, маніпуляції, підкуп виборців і політична поляризація можуть підірвати довіру до виборчого процесу. Вони не є аргументами проти демократії, а лише аргументами на користь її подальшого вдосконалення.

Рішення проблеми не в обмеженні прав. Людям потрібна прозора та чесна виборча система, в тому числі інклюзивна, яка б дозволяла кожному дорослому громадянину обирати на основі повної інформації. Хоча в демократії може існувати різниця в освіті, соціальному становищі та особистих переконаннях, вона надихає всіх висловлюватись.

Демократія не є досконалою, але вона дає кожному можливість висловлюватись і формувати реальність.

Основний шлях до забезпечення як ефективної, так і справедливої політики полягає в тому, щоб постійно інвестувати в сам процес шляхом створення огорож, які зупиняють дезінформацію та гарантують однаковий доступ до партій і сприяють активній громадянській позиції. Таке управління має відображати волю та працювати на благо всіх громадян.